

Hundseid var klar over Quislings forræderi i april dagene

Paal Bergs tale forandret ikke min innstilling, men etter 25. sept ble situasjonen en annen

Syns han har hatt det langt bedre på Hebu enn som fylkesmann under okkupasjonen. — Kan ikke huske å ha deltatt i førertinget i 1942

Fra Dagbladets utsendte medarbeider

Under omtalen av sin andel bekvemhetene fra sommeren 1940, uttalte Hundseid under torsdagens rettsforhandlinger at han mot samme år hadde deltatt i rådgivninger sammen med en rekke av landets mest kjennte menn for å få lurt på krigen. Han sa også at det var enighet på møtene om at dette måtte oppnås, men at de ikke kunne bli enige om formen. Hensikten med forhandlingene skulle være å komme til en forståelse med kongen og regjeringen, ikke alle var enige om at kampen var håbløs.

På lagmann Solems spørsmål om hvem som hadde tatt initiativet til disse forhandlingene, svarte Hundseid at han ikke ønsket å komme med noen opplysninger med mindre det ble sørget for at det han sa ikke ble publisert, og lagmannen mente derfor at det var bedre å komme tilbake til denne saken senere. For øvrig uttalte lagmannen at disse forhandlingene var ham helt ukjent.

I denne forbindelse kan det ha et skilleg interesse å se på visse avsnitt i Pivind Bergs bok: «Da kampen kom». «Før lenge den militære motstand hadde forsvunnet, kunne være en skionnssak. Etter 8-10 dager måtte det anses sikkert at okkupasjonen ble av varighet. Det måtte kanskje reagnes med år». På bakgrunn av forholdene den gangen mente Berggrav at det var nødvendig å skaffe kontakt med kongen og regjeringen. «Vi måtte få spakke ut. Jeg var sikker på at vi skulle forstå hverandre. For å være oss for kassapartien (som bare kunne være til trykkesaken fordel) var umulig. Under en sammenkomst med noen stortingsmenn den første uke av mai, hvor man droftet om noen nå burde reise til Trømsø, fremholdt jeg som mitt syn at de åtte som var utnekt på Elverum som stortingsdelegasjon hadde blitt til å reise...

— Her foreligger en søknad fra Dem om oppsettelse i NS i februar 1941.
— Da jeg var hos Rismoes i oktober 1940 ble jeg forelagt en rekke skjemaer til underskrift. Jeg hadde ikke det minste greie på NS, og jeg var ikke oppmerksom på at jeg søkte om å bli medlem av kamporganisasjonen. Da jeg i februar ble klar over det, søkte jeg på ny.
— Her foreligger en skrivelse fra Rismoes til Lundt hvor det heter at De ønsket å skrive noen artikler og holde et par taler.
— Det er vanlig nazihumbug. Jeg har aldri uttrykt noe slikt ønske.

Ut fra det syn at disse åtte utstyrt med mandat til å forhandle med regjeringen på Stortingets vegne vedtaket av Elverum, mente Berggrav at de burde sette seg i forbindelse med regjeringen nordpå på eget initiativ. De hadde rett til å bli hørt. «Det ble imidlertid ikke noe av reisen. Det ville utvilsomt ha styrket Stortingets rykter om det hadde vært kontakt med kongen og regjeringen i dagene for 7. juni 1940», sier Berggrav videre i denne forbindelse.

Mulkens er det disse forhandlingene Hundseid referer til i sin forklaring. I så fall er det jo ingen grunn for ham til å nekte å forklare seg med hensyn til hva som foregikk ved disse møtene og hvem som deltok i dem. Heller ikke skulle det være noen grunn for domstolen eller pressen til å «ake mestervirum av det som er foregått». «Forhandlingene er mer ukjente uttaler lagmann Solem men Berggravs bok står fallfall gjeldende at det foregikk visse forhandlinger i Oslo mai 1940 og det kan jo være de samme forhandlingene Hundseid referer til. Av Berggravs bok fremgår det ikke at forhandlingene skulle gå ut på å skaffe grunnlag for en fredsutlating, men bare at det skulle skapes kontakt mellom de åtte representantene for Stortinget på den ene side og kongen og regjeringen på den andre.

Klokka 10.15 i dag fortsatte lagmann Solem avhøringen av forhenverende statsminister Hundseid.
— Hvorfor holdt Du den talen i 1943 ved Springen av Buskerud fylkesting?
— Hele djevleskapsen var da kommet i gang, og jeg håpet å bli avskjediget etter talen. Det ble jeg imidlertid ikke. Jeg måtte fortsette som fylkesmann. I disse åtte månedene jeg har stått i fengsel har jeg tenkt meget over der tiden fra jeg gikk inn i NS og fram til freden. Jeg er kommet til det at jeg har hatt det langt bedre i fengsel enn jeg hadde det som fylkesmann.

— Her foreligger en søknad fra Dem om oppsettelse i NS i februar 1941.
— Da jeg var hos Rismoes i oktober 1940 ble jeg forelagt en rekke skjemaer til underskrift. Jeg hadde ikke det minste greie på NS, og jeg var ikke oppmerksom på at jeg søkte om å bli medlem av kamporganisasjonen. Da jeg i februar ble klar over det, søkte jeg på ny.
— Her foreligger en skrivelse fra Rismoes til Lundt hvor det heter at De ønsket å skrive noen artikler og holde et par taler.
— Det er vanlig nazihumbug. Jeg har aldri uttrykt noe slikt ønske.

Quislings forræderi

Aktor: Inntrådte det noen forandring i Deres innstilling etter 28 september 1940?

— Ja, det gjorde det. I april dagene var jeg fullt oppmerksom på Quislings forræderi, og denne min innstilling ble heller ikke endret etter at jeg hadde hørt Paal Bergs tale. Jeg kunne ikke befri meg for at Quisling hadde begått forræderi. Etter 25. september så jeg sammen med mange andre slik på situasjonen at okkupasjonen ville være lenge, og at en måtte gjøre alt for å skape en norsk administrasjon.

— De var klar over at Norge var i krig med Tyskland?
— Nei, sant å si så var jeg ikke det. Norge hadde jo kapitulert.

Fylkesmanns-komitéen

— Så var det denne fylkesmanns-komitéen
— Fortsettelse 6 side

— Fortsettelse fra 6 side

Etter avhøringen fikk Hundseid ordet og fortalte om sin store innsats for å få innsatt dyktige lensmenn og ordførere usanset politisk innstilling.

— Hvorledes skulle det ha gått om ikke ansvarsbevisste menn hadde tatt styret ute i kommunene. Vi ville ha blitt en tysk provins.
— For at det ikke skulle skje, gikk De inn i NS.

— En del gjorde det.
— Quisling mente oss at det ville ha gått slik om han ikke hadde tatt makten.

— Jeg vil ikke diskutere tilfellet Quisling. Jeg har tydelig nok sagt fra hva jeg mener om ham.

Vitneavhøringen

Etter denne replikkvekslingen gikk en over til vitneavhøringen.

Første vitne var forhenverende fylkeskontorsjef Thomas Angell. Han ble i september 1940 innkalt til fylkesmann Hundseid hvor han fikk beskjed om at han måtte gå inn i NS hvis han ville beholde stillingen sin i kommunen. Hundseid sa ved samme anledningen at han selv hadde meldt seg inn og rådet sine sønner til å gjøre det samme.

Aktor: Kan De huske dette helt sikker?

Vitnet: Ja, det kan jeg. En glemmer ikke så lett en slik episode.
— Hundseid var ikke medlem på den tid

— Jeg har til min store forbauselse sett det i avisene nå i disse dagene.

— Ville De ha gått inn om De hadde visst at Hundseid ikke var medlem?

— Det er vanskelig å svare på, men så meget kan jeg si at jeg hadde fått flere henvendelser fra NS-hold om å melde meg inn uten å gå inn.
— Kjenner De flere tilfelle hvor Hundseid har tvinget funksjonærer inn i NS?
— Jeg kjenner til enda ett tilfelle. Ved fylkeskontoret var det midlertidig ansatt en ekstratjent. Da stillingsvakt ble besettes først, og Hundseid fikk beskjed om at han ville ikke få stillingen uten å gå inn i partiet. Det gjorde han.

— Forsøkte De å komme ut av partiet?
— Ja, det gjorde jeg, men det ble nektet. I 1943 ble jeg ekskludert på grunn av illojalitet mot partiet.

Løgn

Hundseid hevdet at det vitnet fortalte var løgn.

— Angell har alltid vært meget usannferdig. Da han ble ansatt, sa han at han var syvoldsmann. Jeg skret ute i byen av den utmerkede fullmektigen jeg hadde fått, og da la jeg merke til at folk smilte av «syvoldsmannens». Jeg oppdaget snart at de hadde all mulig grunn til å smile. Han har videre til stadighet forsømt sitt arbeid, og vi har ofte hørt sammenstøt.

— Da Hundseid stilte vitnet en del spørsmål avbrøt lagmannen ham med at Hundseid måtte huske på at han hverken var lagmann eller fylkesmann lenger.

Lagmannen: Var Deres sønner medlem av NS?

— Ja, en av dem.

— Gikk han inn i partiet etter oppfordring fra Dem?

— Nei, absolutt ikke.

Forrettingsfører i fylkesforsyningsnemnda, Halvor Lien, meldte seg inn i slutten av oktober, muligens i begynnelsen av november 1940.

Aktor: Hvorledes foregikk det?

— Fra fylkeskontoret ble det i oktober 1940 sendt ut en hel del NS-propaganda, propagandamateriell og innmeldelsesblanketter. Vedkomme-

de som avleverte papirene på mitt kontor fortalte at nå måtte alle i ledende stillinger innen fylket gå inn i NS. Jeg tok det ikke så høytidelig til å begynne med, men da jeg senere fikk en oppfordring om å gå inn i NS, undertegnet av kontorsjef Angell på vegne av fylkesmannen, mente jeg det var alvor og gikk inn.

— Ville De ha gått inn i NS om De ikke hadde fått disse henvendelsene?

— Nei, det ville jeg ikke.

Vitnet mente at Hundseid hadde ansvar for at dette propagandamateriellet ble sendt ut, men ellers hadde han bare godt å si om Hundseid, som aldri tok politiske hensyn ved ansettelse av funksjonærer i administrasjonen.

Statteinspektør Erling Ingebrigtsen fikk i slutten av september henvendelse fra Hundseid om å melde seg inn i NS.

— Nei, det ville jeg ikke.

— Melder De Dem ikke inn, må De være forberedt på å miste Deres stilling. Etter et par dager fikk jeg en ny henvendelse, og da meldte jeg meg inn i partiet. I 1941 meldte jeg meg imidlertid ut igjen. Det kom for mange skjemaer som jeg ikke kunne skrive under på. Da Hundseid hørte at jeg hadde meldt meg ut, sa han at det kunne bli farlig for meg.

Aktor: — Sa Hundseid noe spesielt om

NS og partiet første gangen han snakket med Dem om innmeldingen?

— Han nevnte at tilstrømningen til partiet var meget stor.

— Ville De ha gått inn i NS hvis De ikke hadde fått disse henvendelsene fra Hundseid?

— Nei Absolutt nei.

— Melder De Dem ikke inn, må De være forberedt på å miste Deres stilling. Etter et par dager fikk jeg en ny henvendelse, og da meldte jeg meg inn i partiet. I 1941 meldte jeg meg imidlertid ut igjen. Det kom for mange skjemaer som jeg ikke kunne skrive under på. Da Hundseid hørte at jeg hadde meldt meg ut, sa han at det kunne bli farlig for meg.

Aktor: — Sa Hundseid noe spesielt om

NS og partiet første gangen han snakket med Dem om innmeldingen?

— Han nevnte at tilstrømningen til partiet var meget stor.

— Ville De ha gått inn i NS hvis De ikke hadde fått disse henvendelsene fra Hundseid?

— Nei Absolutt nei.

— Melder De Dem ikke inn, må De være forberedt på å miste Deres stilling. Etter et par dager fikk jeg en ny henvendelse, og da meldte jeg meg inn i partiet. I 1941 meldte jeg meg imidlertid ut igjen. Det kom for mange skjemaer som jeg ikke kunne skrive under på. Da Hundseid hørte at jeg hadde meldt meg ut, sa han at det kunne bli farlig for meg.

Aktor: — Sa Hundseid noe spesielt om

NS og partiet første gangen han snakket med Dem om innmeldingen?

— Han nevnte at tilstrømningen til partiet var meget stor.

— Ville De ha gått inn i NS hvis De ikke hadde fått disse henvendelsene fra Hundseid?

— Nei Absolutt nei.

— Melder De Dem ikke inn, må De være forberedt på å miste Deres stilling. Etter et par dager fikk jeg en ny henvendelse, og da meldte jeg meg inn i partiet. I 1941 meldte jeg meg imidlertid ut igjen. Det kom for mange skjemaer som jeg ikke kunne skrive under på. Da Hundseid hørte at jeg hadde meldt meg ut, sa han at det kunne bli farlig for meg.

Aktor: — Sa Hundseid noe spesielt om

NS og partiet første gangen han snakket med Dem om innmeldingen?

— Han nevnte at tilstrømningen til partiet var meget stor.

— Ville De ha gått inn i NS hvis De ikke hadde fått disse henvendelsene fra Hundseid?

— Nei Absolutt nei.

— Melder De Dem ikke inn, må De være forberedt på å miste Deres stilling. Etter et par dager fikk jeg en ny henvendelse, og da meldte jeg meg inn i partiet. I 1941 meldte jeg meg imidlertid ut igjen. Det kom for mange skjemaer som jeg ikke kunne skrive under på. Da Hundseid hørte at jeg hadde meldt meg ut, sa han at det kunne bli farlig for meg.

Aktor: — Sa Hundseid noe spesielt om

NS og partiet første gangen han snakket med Dem om innmeldingen?

— Han nevnte at tilstrømningen til partiet var meget stor.

— Ville De ha gått inn i NS hvis De ikke hadde fått disse henvendelsene fra Hundseid?

— Nei Absolutt nei.

— Melder De Dem ikke inn, må De være forberedt på å miste Deres stilling. Etter et par dager fikk jeg en ny henvendelse, og da meldte jeg meg inn i partiet. I 1941 meldte jeg meg imidlertid ut igjen. Det kom for mange skjemaer som jeg ikke kunne skrive under på. Da Hundseid hørte at jeg hadde meldt meg ut, sa han at det kunne bli farlig for meg.

Aktor: — Sa Hundseid noe spesielt om

NS og partiet første gangen han snakket med Dem om innmeldingen?

— Han nevnte at tilstrømningen til partiet var meget stor.

— Ville De ha gått inn i NS hvis De ikke hadde fått disse henvendelsene fra Hundseid?

— Nei Absolutt nei.

— Melder De Dem ikke inn, må De være forberedt på å miste Deres stilling. Etter et par dager fikk jeg en ny henvendelse, og da meldte jeg meg inn i partiet. I 1941 meldte jeg meg imidlertid ut igjen. Det kom for mange skjemaer som jeg ikke kunne skrive under på. Da Hundseid hørte at jeg hadde meldt meg ut, sa han at det kunne bli farlig for meg.

Aktor: — Sa Hundseid noe spesielt om

NS og partiet første gangen han snakket med Dem om innmeldingen?

— Han nevnte at tilstrømningen til partiet var meget stor.

— Ville De ha gått inn i NS hvis De ikke hadde fått disse henvendelsene fra Hundseid?

— Nei Absolutt nei.

— Melder De Dem ikke inn, må De være forberedt på å miste Deres stilling. Etter et par dager fikk jeg en ny henvendelse, og da meldte jeg meg inn i partiet. I 1941 meldte jeg meg imidlertid ut igjen. Det kom for mange skjemaer som jeg ikke kunne skrive under på. Da Hundseid hørte at jeg hadde meldt meg ut, sa han at det kunne bli farlig for meg.

Aktor: — Sa Hundseid noe spesielt om

NS og partiet første gangen han snakket med Dem om innmeldingen?

— Han nevnte at tilstrømningen til partiet var meget stor.

— Ville De ha gått inn i NS hvis De ikke hadde fått disse henvendelsene fra Hundseid?

— Nei Absolutt nei.

— Melder De Dem ikke inn, må De være forberedt på å miste Deres stilling. Etter et par dager fikk jeg en ny henvendelse, og da meldte jeg meg inn i partiet. I 1941 meldte jeg meg imidlertid ut igjen. Det kom for mange skjemaer som jeg ikke kunne skrive under på. Da Hundseid hørte at jeg hadde meldt meg ut, sa han at det kunne bli farlig for meg.

Aktor: — Sa Hundseid noe spesielt om

NS og partiet første gangen han snakket med Dem om innmeldingen?

— Han nevnte at tilstrømningen til partiet var meget stor.

— Ville De ha gått inn i NS hvis De ikke hadde fått disse henvendelsene fra Hundseid?

— Nei Absolutt nei.

— Melder De Dem ikke inn, må De være forberedt på å miste Deres stilling. Etter et par dager fikk jeg en ny henvendelse, og da meldte jeg meg inn i partiet. I 1941 meldte jeg meg imidlertid ut igjen. Det kom for mange skjemaer som jeg ikke kunne skrive under på. Da Hundseid hørte at jeg hadde meldt meg ut, sa han at det kunne bli farlig for meg.

Aktor: — Sa Hundseid noe spesielt om

NS og partiet første gangen han snakket med Dem om innmeldingen?

— Han nevnte at tilstrømningen til partiet var meget stor.

— Ville De ha gått inn i NS hvis De ikke hadde fått disse henvendelsene fra Hundseid?

— Nei Absolutt nei.

— Melder De Dem ikke inn, må De være forberedt på å miste Deres stilling. Etter et par dager fikk jeg en ny henvendelse, og da meldte jeg meg inn i partiet. I 1941 meldte jeg meg imidlertid ut igjen. Det kom for mange skjemaer som jeg ikke kunne skrive under på. Da Hundseid hørte at jeg hadde meldt meg ut, sa han at det kunne bli farlig for meg.

Aktor: — Sa Hundseid noe spesielt om

NS og partiet første gangen han snakket med Dem om innmeldingen?

— Han nevnte at tilstrømningen til partiet var meget stor.

— Ville De ha gått inn i NS hvis De ikke hadde fått disse henvendelsene fra Hundseid?

Buskerud Blad?

— Jeg ringte til ham og spurte hva det skulle bety. Han sa bare at han måtte gjøre det for sine barns skyld.

komitéen som De har vært medlem av.

— Jeg fikk skriftlig beskjed av Quisling om at jeg skulle være medlem av komitéen. Jeg ringte da til byråsjef Getz i «Førerens» kanselli og sa at jeg ikke ønsket å motta oppnevningen. Getz svarte da ordrett: De er oppnevnt av forenen personlig, og jeg vil råde Dem for Deres egen skyld til å ta imot oppnevningen. Siden jeg hadde skrevet under den forfattede erklæringen, måtte jeg ta imot veret. Etter at jeg var ferdig med mitt arbeid, mottok jeg kr. 1200 fra kansellet. Pengene sendte jeg tilbake med den bemerkningen at jeg hadde hatt min fylkesmannssaksje i den tiden jeg satt i komitéen og kunne ikke motta pengene. Særlig i en tid da mange mennesker satt så dårlig i det at de ikke kunne kjøpe rasjonene sine. Det komitéen behandlet var bare innstillinger til de forskjellige departementene om en rekke småttinger som vi mente burde kunne avgjøres av ordførerne og fylkesmennene uten å forelegge det for departementet.

syns han har hatt det langt bedre på Hebu enn som fylkesmann under okkupasjonen. — Kan ikke huske å ha deltatt i førertinget i 1942

syns han har hatt det langt bedre på Hebu enn som fylkesmann under okkupasjonen. — Kan ikke huske å ha deltatt i førertinget i 1942

Fra Dagbladets utsendte medarbeider

Under omtalen av sin andel bekvemhetene fra sommeren 1940, uttalte Hundseid under torsdagens rettsforhandlinger at han mot samme år hadde deltatt i rådgivninger sammen med en rekke av landets mest kjennte menn for å få lurt på krigen. Han sa også at det var enighet på møtene om at dette måtte oppnås, men at de ikke kunne bli enige om formen. Hensikten med forhandlingene skulle være å komme til en forståelse med kongen og regjeringen, ikke alle var enige om at kampen var håbløs.

På lagmann Solems spørsmål om hvem som hadde tatt initiativet til disse forhandlingene, svarte Hundseid at han ikke ønsket å komme med noen opplysninger med mindre det ble sørget for at det han sa ikke ble publisert, og lagmannen mente derfor at det var bedre å komme tilbake til denne saken senere. For øvrig uttalte lagmannen at disse forhandlingene var ham helt ukjent.

I denne forbindelse kan det ha et skilleg interesse å se på visse avsnitt i Pivind Bergs bok: «Da kampen kom». «Før lenge den militære motstand hadde forsvunnet, kunne være en skionnssak. Etter 8-10 dager måtte det anses sikkert at okkupasjonen ble av varighet. Det måtte kanskje reagnes med år». På bakgrunn av forholdene den gangen mente Berggrav at det var nødvendig å skaffe kontakt med kongen og regjeringen. «Vi måtte få spakke ut. Jeg var sikker på at vi skulle forstå hverandre. For å være oss for kassapartien (som bare kunne være til trykkesaken fordel) var umulig. Under en sammenkomst med noen stortingsmenn den første uke av mai, hvor man droftet om noen nå burde reise til Trømsø, fremholdt jeg som mitt syn at de åtte som var utnekt på Elverum som stortingsdelegasjon hadde blitt til å reise...

— Her foreligger en søknad fra Dem om oppsettelse i NS i februar 1941.
— Da jeg var hos Rismoes i oktober 1940 ble jeg forelagt en rekke skjemaer til underskrift. Jeg hadde ikke det minste greie på NS, og jeg var ikke oppmerksom på at jeg søkte om å bli medlem av kamporganisasjonen. Da jeg i februar ble klar over det, søkte jeg på ny.
— Her foreligger en skrivelse fra Rismoes til Lundt hvor det heter at De ønsket å skrive noen artikler og holde et par taler.
— Det er vanlig nazihumbug. Jeg har aldri uttrykt noe slikt ønske.

Ut fra det syn at disse åtte utstyrt med mandat til å forhandle med regjeringen på Stortingets vegne vedtaket av Elverum, mente Berggrav at de burde sette seg i forbindelse med regjeringen nordpå på eget initiativ. De hadde rett til å bli hørt. «Det ble imidlertid ikke noe av reisen. Det ville utvilsomt ha styrket Stortingets rykter om det hadde vært kontakt med kongen og regjeringen i dagene for 7. juni 1940», sier Berggrav videre i denne forbindelse.

Mulkens er det disse forhandlingene Hundseid referer til i sin forklaring. I så fall er det jo ingen grunn for ham til å nekte å forklare seg med hensyn til hva som foregikk ved disse møtene og hvem som deltok i dem. Heller ikke skulle det være noen grunn for domstolen eller pressen til å «ake mestervirum av det som er foregått». «Forhandlingene er mer ukjente uttaler lagmann Solem men Berggravs bok står fallfall gjeldende at det foregikk visse forhandlinger i Oslo mai 1940 og det kan jo være de samme forhandlingene Hundseid referer til. Av Berggravs bok fremgår det ikke at forhandlingene skulle gå ut på å skaffe grunnlag for en fredsutlating, men bare at det skulle skapes kontakt mellom de åtte representantene for Stortinget på den ene side og kongen og regjeringen på den andre.

Klokka 10.15 i dag fortsatte lagmann Solem avhøringen av forhenverende statsminister Hundseid.
— Hvorfor holdt Du den talen i 1943 ved Springen av Buskerud fylkesting?
— Hele djevleskapsen var da kommet i gang, og jeg håpet å bli avskjediget etter talen. Det ble jeg imidlertid ikke. Jeg måtte fortsette som fylkesmann. I disse åtte månedene jeg har stått i fengsel har jeg tenkt meget over der tiden fra jeg gikk inn i NS og fram til freden. Jeg er kommet til det at jeg har hatt det langt bedre i fengsel enn jeg hadde det som fylkesmann.

— Her foreligger en søknad fra Dem om oppsettelse i NS i februar 1941.
— Da jeg var hos Rismoes i oktober 1940 ble jeg forelagt en rekke skjemaer til underskrift. Jeg hadde ikke det minste greie på NS, og jeg var ikke oppmerksom på at jeg søkte om å bli medlem av kamporganisasjonen. Da jeg i februar ble klar over det, søkte jeg på ny.
— Her foreligger en skrivelse fra Rismoes til Lundt hvor det heter at De ønsket å skrive noen artikler og holde et par taler.
— Det er vanlig nazihumbug. Jeg har aldri uttrykt noe slikt ønske.

Ut fra det syn at disse åtte utstyrt med mandat til å forhandle med regjeringen på Stortingets vegne vedtaket av Elverum, mente Berggrav at de burde sette seg i forbindelse med regjeringen nordpå på eget initiativ. De hadde rett til å bli hørt. «Det ble imidlertid ikke noe av reisen. Det ville utvilsomt ha styrket Stortingets rykter om det hadde vært kontakt med kongen og regjeringen i dagene for 7. juni 1940», sier Berggrav videre i denne forbindelse.

Mulkens er det disse forhandlingene Hundseid referer til i sin forklaring. I så fall er det jo ingen grunn for ham til å nekte å forklare seg med hensyn til hva som foregikk ved disse møtene og hvem som deltok i dem. Heller ikke skulle det være noen grunn for domstolen eller pressen til å «ake mestervirum av det som er foregått». «Forhandlingene er mer ukjente uttaler lagmann Solem men Berggravs bok står fallfall gjeldende at det foregikk visse forhandlinger i Oslo mai 1940 og det kan jo være de samme forhandlingene Hundseid referer til. Av Berggravs bok fremgår det ikke at forhandlingene skulle gå ut på å skaffe grunnlag for en fredsutlating, men bare at det skulle skapes kontakt mellom de åtte representantene for Stortinget på den ene side og kongen og regjeringen på den andre.

Klokka 10.15 i dag fortsatte lagmann Solem avhøringen av forhenverende statsminister Hundseid.
— Hvorfor holdt Du den talen i 1943 ved Springen av Buskerud fylkesting?
— Hele djevleskapsen var da kommet i gang, og jeg håpet å bli avskjediget etter talen. Det ble jeg imidlertid ikke. Jeg måtte fortsette som fylkesmann. I disse åtte månedene jeg har stått i fengsel har jeg tenkt meget over der tiden fra jeg gikk inn i NS og fram til freden. Jeg er kommet til det at jeg har hatt det langt bedre i fengsel enn jeg hadde det som fylkesmann.

— Her foreligger en søknad fra Dem om oppsettelse i NS i februar 1941.
— Da jeg var hos Rismoes i oktober 1940 ble jeg forelagt en rekke skjemaer til underskrift. Jeg hadde ikke det minste greie på NS, og jeg var ikke oppmerksom på at jeg søkte om å bli medlem av kamporganisasjonen. Da jeg i februar ble klar over det, søkte jeg på ny.
— Her foreligger en skrivelse fra Rismoes til Lundt hvor det heter at De ønsket å skrive noen artikler og holde et par taler.
— Det er vanlig nazihumbug. Jeg har aldri uttrykt noe slikt ønske.

114477